

Set de studiu pentru noii-converțiți din Gloryland

Curs de studierea doctrinelor pentru noii- converțiți

KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 3

INTRODUCERE

În Lecția a doua am studiat *Doisprezece Lucruri Importante Care Au Loc La Salvarea Omului*. De asemenea, am început să studiem tema *Nouă Doctrine Esențiale Care Sunt Legate De Salvare*.

Acum, vom studia încă patru din aceste nouă doctrine esențiale.

- ➔ **Botezul cu Duhul Sfânt**
- ➔ **Justificarea**
- ➔ **Imputarea**
- ➔ **Adopție**

Observați că în studierea acestor mari doctrine ce se referă la salvarea noastră, majoritatea pasajelor ale acestui material le luăm din cărțile Noului Testament, în special cele scrise de Pavel (*de la Romani până la Titus*). Aceste sunt scrierile de bază în studierea doctrinelor, pentru că Pavel este *apostol al Neamurilor* (Romani 11:13). Datorită lui a fost revelat *misterul Bisericii* (Efeseni 3:1-11).

În timp ce studiem aceste lecții împreună, ar fi de folos pentru voi să citiți aceste cărți de câteva ori dacă este posibil. Ele conțin instruire pentru Biserică, și ar trebui să fim foarte familiari.

BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT

I. Semnificația Botezului Duhului Sfânt

Închinarea noastră față de Dumnezeu trebuie să fie în „*duh și în adevăr*”, pentru că „*Dumnezeu este un Duh*” (Ioan 4:24). Când ne punem încrederea în Domnul Isus Cristos ca Salvator personal atunci are loc *nașterea din nou*. În acea clipă în care am experimentat cea de-a doua naștere, Duhul Sfânt a venit să locuiască în noi, a separat sufletul nostru de trupul nostru și a unit duhul nostru cu Domnul Isus Cristos. În același timp Duhul Sfânt *ne botează* în trupul lui Cristos. Deci, se formează omul cel nou din noi, creat în sfințenie și dreptate adevărată. Noi am studiat deja *nașterea din nou și circumcizia spirituală* în lecția a două. Încerc să repet aceste adevăruri pentru a reîmprospăta memoria voastră în timp ce vom studia tema botezului Duhului Sfânt. O cunoaștere corectă a acestor doctrine este foarte importantă, în special în zilele de astăzi când este larg răspândită învățătura ne-biblică despre prețioasă doctrină a salvării.

Citim în Biblie:

„*Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui? De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții. Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.*”

Romani 6:3-5

Acest pasaj din epistola lui Pavel către Romani ne învață că, botezul are de a face cu *identificare*, când un element este cufundat într-altul pierzându-și existența. Considerați-vă botezul cu apă prin următoarea ilustrație: Când cel credincios este cufundat în apă, este întreruptă legătura cu aerul pe care-l respiră. Este o asemănare cu momentul în care acesta este îngropat, ca și cum botezul ar fi procesul înmormântării într-un mormânt acvatic. În Romani capitolul 6 nu este vorba de botezul cu apă, ci de botezul cu Duhul Sfânt.

Sigur că botezul cu apă este o simplă ilustrație. Este o mărturie exterioară a botezului cu Duhul pentru lume, care are loc în clipa când începem a crede. Botezul cu Duhul ne identifică cu moartea, îngroparea și învierea Domnului Isus. Doar aceasta ne face să fim parte a trupului lui Cristos. O bună înțelegere a acestei doctrine este vitală, deoarece unele secte confundă botezul cu apă cu botezul cu Duhul și cred că botezul cu apă este necesar pentru salvare.

Dr. Peter S. Ruckman în cartea sa “Șapte Botezuri” spune:

„Baptiștii au păreri ciudate despre botez. Însă, este de mirat că baptiștii sunt singurii oameni de pe pământ care cred că, însuși actul botezului este nesemnificativ!

Știți că atunci când vă gândiți la baptiști, vă gândiți la următoarea frază: „*Nu, în special aceștia insistă mult asupra botezului cu apă!*” Baptiștii adevărați nu sunt interesați de așa ceva! Motivul pentru care nu-mi este rușine să mă numesc cu un asemenea titlu este că, baptiștii

din vremurile timpurii au stat în picioarele pentru trei lucruri: siguranța salvării credinciosului, în care cred eu, autonomia bisericii locale, în care cred eu, și separarea totală a bisericii față de stat, este ce cred și eu. Bapțiștii adevărați cred că botezul cu apă este incapabil să facă ceva pentru tine decât să-ți ude hainele! Acest lucru îi separă de protestanți. Știți că la început cuvântul „baptist” a fost „anabaptist.” Anabaptist era numit acel om care credea că omul trebuie botezat din nou și din nou, deoarece botezul lui din pruncie nu valorează nimic. De aceea au fost numiți „anti-pedo bapțiștii”, adică bapțiștii erau oamenii care credeau că botezul infantil (copiilor mici) nu este de nici un folos”.

II. Trupul lui Cristos

Subiectul botezului cu Duhul este legat direct de tema Trupului lui Cristos. Aceasta este observat în epistola lui Pavel către Corinteni.

„Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați întrun singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un singur Duh.” 1 Corinteni 12:13

Pavel explică credincioșilor din Corint darurile spirituale. În versetul 13, când Pavel accentuează că *biserica este un trup*, nu vorbește de bisericile locale din lume formate din bapțiști, metodiști, prezbiterieni, carismatici ș.a. El vorbește de biserica adevărată, care este

un *trup spiritual* - trupul ceresc, a cărei membri sunt toți credincioșii de astăzi.

- ☛ *Fiecare credincios născut din nou* (fie baptist, metodist, carismatic sau alt ceva) a fost botezat de Duhul Sfânt în această *biserică adevărată* care este *trupul lui Cristos*.

Recunoaștem că unele din aceste grupări susțin unele doctrine total greșite. Totuși, oricare membru din aceste comunități este salvat *dacă* a crezut în sângele Domnului Isus Cristos și că doar prin acest sânge poate fi curățat de păcat. Sigur că vor fi responsabili de ereziile pe care le-au învățat și vor pierde răsplăți la Scaunului de Judecată a lui Cristos. Dar dacă au fost născuți din nou, ei sunt în trupul lui Cristos.

Din prima epistola a lui Pavel către Corinteni și epistola lui către Efeseni noi putem vedea definiția trupului lui Cristos.

*„Și a pus toate sub picioarele lui și l-a dat să fie capul peste toate lucrurile în **biserică**, Care este **trupul lui**, plinătatea celui care umple toate în toți.” Efeseni 1:22-23*

Este evident că „*biserică*” (versetul 22) este aceeași ca și „*trupul lui*” (versetul 23). (De asemenea a se vedea Coloseni 1:18).

III. O Căsătorie Spirituală

Acum vom studia o altă lucrare a Duhului Sfânt, cum în interiorul credinciosului este format omul cel nou legat cu Duhul Sfânt.

Scriptura spune:

„Dar cel alipit de Domnul este un singur duh cu el.”

1 Corinteni 6:17

Legătura duhului nostru cu Duhul Sfânt formează o căsătorie în care cei doi sunt *„un singur duh”*.

*„Pentru că suntem membre ale trupului său, din **carnea sa și din oasele sale**. Din această cauză va lăsa un om pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de soția lui, și cei doi vor fi un singur trup. Acesta este un mare mister; dar eu vorbesc referitor la Cristos și la biserică. Și mai mult, fiecare dintre voi în parte, astfel să își iubească soția ca pe sine însuși; și soția să se teamă cu respect de soț.”*

Efesenii 5:30-33

Efesenii 5:30 spune că noi devenim o parte din trupul Lui. Cum ajungem însă parte din trupul Lui? Duhul Sfânt botează fiecare credincios în trupul cărnii și oaselor lui. (1 Corinteni 12:13).

În Efesenii 5:31, Pavel folosește relațiile fizice omenești ale căsătoriei pentru a ne învăța în relațiile de căsătorie spirituale ce încep din clipa pocăinței noastre. În versetul 32, Pavel explică că vorbește de relația dintre

Cristos și biserică. Scopul lui Pavel este să ne învețe faptul că cele două devin una.

Deci, relațiile de căsătorie fizice omenești din această lume prezintă o ilustrare a relațiilor spirituale dintre Isus Cristos și credinciosul. Adam și Eva au prezentat o ilustrare: Adam fiind un tip al lui Cristos iar Eva a fost un tip a trupului Lui - aceștia au fost *un trup*. Cei care au crezut în Cristos ca Domn și Salvator personal, au fost botezați în *trupul lui Cristos* prin Duhul Sfânt. Doar prin asemenea mod omul din interiorul lor a devenit *un trup* cu trupul lui Isus Cristos. Acum cunoaștem că *trupul fizic al lui Cristos* se află la al treilea nivel al Cerurilor la mâna dreaptă a Tatălui. Atunci când credem devenim într-o clipă parte a trupului Lui (1 Corinteni 6:17). Într-adevăr este un mister, totuși este posibil datorită puterii minunate a Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt este *omniprezent* - este prezent peste tot. Când primim salvarea, El vine în noi pentru a domni în noi, alipindu-ne de Cristos. Astfel devenim o parte din Zeitate: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt. Putem găsi de asemenea ilustrația din Romani 7, unde Pavel folosește ilustrația căsătoriei pentru a arăta relația creștinului cu Isus Cristos. Întorcându-se la Vechiul Testament, încearcă să arate ce porunca Legea cu privire la căsătorie:

„Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că legea are domnie asupra omului cât timp trăiește? Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește el; dar dacă soțul moare, este

*dezlegată de legea soțului. Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat. De aceea, frații mei, și **voi ați devenit morți** față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, tocmai cu cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.”* *Romani 7:1-4*

Dacă relația din Romani 7 reprezintă relația noastră spirituală (și este), atunci *bărbatul* reprezintă trupul nostru, iar *femeia* reprezintă sufletul nostru. Vedem acum că *înainte* de a fi salvați, trupul și sufletul nostru erau unite sau existau împreună. Biblia spune, „*ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă*”.

Dr. Peter Ruckman explică aceasta în asemenea mod:

„Ce se întâmplă? Deci sunteți aici, și legea domină asupra trupului vostru, deoarece erați în trupul vostru - fiind sub lege. După aceea, ați crezut în Cristos, iar după ce a venit El, a separat sufletul de trupul vostru nimicind trupul vostru (făcându-l neputincios) – vedeți Romani 6:7-8 și 6:2.

Deci, când Cristos a venit și a separat sufletul de trup, trupul vostru a fost răstignit pe cruce împreună cu Isus Cristos, și trupul ...adică carnea a murit. Acum sunteți burlaci (un bărbat necăsătorit). Un om celibatar este căsătorit cu Isus Cristos și este alipit de trupul LUI. Acum

suntem „*os din oasele Lui și carne din carnea Lui*” și „*cel alipit de Domnul este un singur duh cu el*”.

Isus Cristos intrând, vine în om și dacă nu va omori trupul va fi acuzat de infidelitate. Înțelegeți? De aceea, atunci când vine în viața voastră, trupul devine mort, iar sufletul este liber de-a alege ceea ce-și dorește.”

Trebuie să ne fie clar că prin omorârea trupului este posibilă cununia omului nostru lăuntric (adică sufletului nostru) cu Isus Cristos. Prin intermediul acestei cununii sufletul nostru devine „*os din oasele Lui și carne din carnea lui*” (Geneza 2:23).

1. În Romani 7:3 femeia (*sufletul nostru*) nu a fost liberă pentru să se căsătorească cu un alt bărbat atîta timp cât bărbatul ei (*trupul nostru*) este viu.
2. Atunci când va muri soțul, ea va fi liberă să se logodească cu un alt bărbat (*Cristos*).

Iată ce se întîmplă atunci când primim salvarea: Duhul Sfânt ne botează în Cristos. Acest botez cuprinde relațiile de căsătorie spirituală, deoarece am devenit “*un duh*” cu El.

- După cum ați observat că diferența dintre cele două naturi (omul vechi și omul nou) trebuie înțeleasă bine. De altfel, Scriptura nu va avea sens în multe pasaje.

Toate aceste lucruri se întîmplă în omul lăuntric (*omul cel nou*), care este fără păcat, sfânt și perfect - eliberat de

carne. Totuși ce se întâmplă cu *omul cel vechi* atunci când primim salvarea? El este mort și nu mai poate exista în aceste noi relații de căsătorie cu Isus, dar *el este logodit* cu Isus Cristos pentru a fi căsătorit mai târziu.

Aceasta îl găsim în 2 Corinteni:

„Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască, fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o fecioară pură.”

2 Corinteni 11:2

În acest pasaj din Scriptura, Pavel adresează bisericii, trupul ceresc al lui Cristos, a cărei membri sunt toți credincioșii. El spune: „*v-am logodit.*” „*Logodit*” înseamnă împăcat. Omul nostru vechi este logodit cu Domnul Isus Cristos. După ce Cristos va reveni ca să ne ia la cer, trupurile noastre pământești se vor schimba în cele cerești, un trup fără de păcat asemenea trupului Lui (Filipeni 3:20-21 și 1 Corinteni 15:51-52).

După ce credincioșii se vor înfățișa înaintea *Scaunului de Judecată a lui Cristos* și toate lacrimile vor fi șterse, vom avea parte de ceremonia căsătoriei împreună cu Isus Cristos. Ioan descrie acest eveniment în Revelația, numindu-l ca „*nunta Mielului*”.

„Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi dăm glorie, pentru că a venit nunta Mielului și soția lui s-a pregătit. Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire, pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților.”   *Revelația 19:7-8*

Spiritual, omul cel nou din noi, *acum* se găsește într-o relație de căsătorie cu Domnul Isus Cristos. Însă omul cel vechi din noi, *încă nu se găsește într-o relație de căsătorie cu Isus Cristos*, ci este doar logodit. Când va veni ziua învierii, omul nostru cel vechi (trupul nostru) se va transforma într-un trup plin de glorie și va fi reunit cu sufletul nostru. După aceea, cu toții vom participa la ceremonia nunții unde vom fi căsătoriți în mod real, fizic cu Domnul Isus Cristos. Putem aștepta cu nerăbdare evenimentele viitoare căci aceasta va fi ziua încoronării noastre. Nu este nici o ceremonie de nuntă asemenea acestei ceremonii de mai sus. Nu pot să-mi imaginez bucuria din acea zi când triumful notelor „*Marșul lui Mendelson*” vor umple cerul, iar noi vom merge pe o cărare pentru întâlnirea cu Mirele, Cel care ne-a iubit și a murit pentru noi.

Luis Talbot a scris:

Noi vom petrece o veșnicie întregă în prezența Lui și vom cânta fără de sfârșit cântecul răscumpărării.

*„Ochii Miresei- nu sunt hainele ei, Chipul
Mirelui este pecetluit în ei;
Privirea mea insistentă nu caută glorie,
Ci caută pe Împăratul Harului
Nu pentru El căuta gloria,
El dă har cu mâna Sa străpunsă; Totuși,
El este – Mielul Harului
Al țării, Împăratul Împăraților!”*

Toate acestea ar putea fi dificil de înțeles, dar Duhul Sfânt ne va învăța toate lucruri la timpul potrivit. [*o parte din noi este logodit cu Isus Cristos pentru a fi căsătorit cu El, în timp ce o altă parte din noi deja este căsătorit cu El. O parte din noi deja este fără păcat (omul interior), în timp ce altă parte din noi mai stă în păcat (omul exterior).*] Cele două părți din noi trebuie identificate corect pentru a fi înțelese bine. De asemenea, trebuie să distingem cele două părți *ale bisericii* pentru a înțelege învățătura Scripturii. Epistola lui Pavel este scrisă pentru un trup *fizic* de credincioși și se explică trupul *spiritual* a credinciosului, prin care toți creștinii sunt parte a Cerurilor.

- În primul rând, putem înțelege că biserica este adunarea credincioșilor, care se strâng laolaltă pentru *părtășia bisericii locale* într-un timp anumit.
- De asemenea, putem distinge *biserica cerească ascunsă*. *Trupul lui Cristos este Biserica* ce este unită spiritual, în căsătoria cu Domnul Isus prin Duhul Sfânt. În această căsătorie devenim „*membrii trupului Lui, naturii Lui și a oaselor Lui*”. Aceasta include **toți** credincioșii și nu doar pe bapțiști.

IV. Învățătură Falsă Despre Botez

Să continuăm acum pasajul din 1 Corinteni 12:13:

„Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur trup...”
1 Corinteni 12:13

➡ Este botezul cu Duhul și NU botezul cu apă.

După ce am fost botezați cu Duhul, care ne unește cu Isus Cristos, trebuie să urmăm poruncile Domnului pentru credincioșii Săi și să fim botezați cu apă. Să cunoașteți că botezul cu apă ne poate doar uda și nicicum nu este legat de salvarea noastră. Totuși aceasta arată altora felul în care noi, asemenea creștinilor, suntem gată să ascultăm de Cristos. Este o *mărturie* pentru toată lumea că am devenit părtași cu moartea, îngroparea și învierea Domnului Isus, precum Pavel amintește în Romani capitolul șase.

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea Lui? De aceea suntem îngropați în el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții. Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.”
Romani 6:3-5

Aceste versete merită a fi studiate mai mult, deoarece sunt versete cheie folosite pentru a studia erezia doctrinei regenerării prin botez (credința că omul nu poate fi eliberat de păcat până nu va fi scufundat în apă). Însă fiți atenți, cuvântul „apă” nu este folosit în acest pasaj și nici chiar în Romani. Dar cuvintele “*Spirit*” și “*Duh*” apar de 27 ori în cartea Romani.

Un alt pasaj apropiat este Coloseni 2:12.

„Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți.”
Coloseni 2:12

(Vă aduceți aminte că am studiat acest verset în lecția despre circumcizia spirituală). În contextul acesta nu este dată nimic că „fiind îngropați cu el în botez” se referă sau semnifică APA. *Circumcizia* din versetele 11 și 13 este o circumcizie *spirituală*. Operația lui Dumnezeu în versetul 12 este *spirituală*. Aducerea la viață din versetul 13 este *spirituală*. Atunci de ce poate cineva să interpreteze că *botezul* din versetul 12 este un botez *fizic*? Este evident că nu este un botez cu apă, ci un botez cu Duhul.

Ținând cont de 1 Corinteni 12:13 vom cerceta un al pasaj ce vorbește în același timp de botezul cu Duhul Sfânt.

„Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos. Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici rob nici liber, nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască; fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus.”
Galateni 3:27-28

Acest verset din Galateni, un alt pasaj important, este folosit de secta așa zisă *Biserica lui Cristos* și altele, pentru a învăța erezia care spune că botezul cu apă este necesar pentru salvare. Într-adevăr, aceștia cred că botezul cu apă curăță orice păcat. Cred că au un fel de fixare cu apă. De fiecare dată când citesc cuvântul *botez* în Scriptură se gândesc la *apă*, iar acolo unde citesc cuvântul *apă* se

gândesc la *botez*. Sigur că această interpretare este falsă și nebiblică. În contextul epistolelor Galateni și Romani nu este nimic care ar da de înțeles că Pavel vorbește în acel context de *botezul cu apă*. Însă, fiind posedați de apă, acești eretici susțin că epistola către Galateni capitolul 3 și Romani 6 se referă la botezul cu apă (fără argument). Apoi, încearcă să folosească aceste versete pentru a ne convinge că, *botezul* din 1 Corinteni 12:13 se adresează de asemenea la *botezul cu apă*. Însă ne este suficient să ne uităm la Galateni 3:28 pentru a vedea că aici este ceva mai mult decât botezul cu apă. Când suntem cufundați în apă *fizic* și după ce ne ridicăm din ea, din punct de vedere *fizic* rămânem la fel. De exemplu, dacă intră în apă un bărbat, este ceva normal ca ieșind din apă acesta să fie tot bărbat. Sau, dacă intră în apă o femeie, este normal ca aceasta ieșind din apă să fie femeie. Aceste lucruri au loc pentru că în timpul botezului cu Duhul Sfânt nu este un respect de persoane. Când Duhul Sfânt ne botează, nu ne botează în apă, ci în trupul literal a lui Cristos, unde nu este nici o deosebire dintre bărbat sau femeie - toți sunt una *în El*.

Aceasta va fi de folos pentru a ne întoarce la materialul studiat din capitolul unu și anume, recapitularea regulilor în studierea Scripturii. Patru din aceste reguli ne vor fi de folos.

1. Niciodată să nu adăugați sau să scoateți ceva din textul Scripturilor (de exemplu: citind “apa” în loc de „Duh”).

2. Să nu scoateți niciodată un text al Scripturii din context.
3. Totdeauna întrebați-vă CINE vorbește și CU CINE vorbește.
4. Totdeauna luați sensul simplu și literal a fiecărui verset, cu excepția versetelor unde este imposibil.

Însă sunt unii precum, *carismaticii și pentecostalii* învățând o altă erezie legată de botezul Duhului Sfânt. Chiar dacă unii dintre ei spun că omul este salvat prin sângele lui Isus Cristos, aceștia mai susțin că salvarea urmează în urma botezului cu Duhul Sfânt (*cea de-a doua lucrare a harului*). Dar Biblia spune că cel ce nu are Duhul Sfânt nu este un copil al lui Dumnezeu.

„Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă întradevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.” Romani 8:9

Versetul 13 din 1 Corinteni 12 spune că, noi suntem botezați de Duhul într-un trup. Am fost botezați în trupul lui Isus Cristos în clipa în care am fost salvați. Învățătura mincinoasă carismatică este că, în momentul în care toți sunt botezați de Duhul Sfânt vorbesc în limbi. Să credem că aceasta însoțește salvarea. Însă este o învățătură falsă care nu poate fi dovedită din Cuvântul lui Dumnezeu. Sigur că vor apela la Faptele Apostolilor și, interpretând greșit Scriptura, vor căuta să ne demonstreze și să-și apere învățătura. Însă Biblia nu conține nici un verset care să

ateste că vorbirea în limbi este dovada botezului cu Duhul Sfânt. Nu veți găsi aceasta în Fapte 2, Fapte 10, sau Fapte 19 (3 locuri în Fapte care vorbește de vorbirea în limbi). Acest lucru îl vom studia mai târziu în lecția nouă, *Împărțind Drept Cuvântul*).

Adevărul este că în clipa în care credem, Duhul Sfânt ne botează în Cristos, și noi devenim o parte a trupului Lui. După cum credinciosul este parte a trupului și oaselor Lui, niciodată nu va putea fi separat de Cristos. Noi am fost uniți cu El pentru veșnicie.

„Pentru că suntem membre ale trupului său, din carnea sa și din oasele sale.”
Efeseni 5:30

Partea care este scufundată în Cristos este *omul din interior* (sufletul nostru). Este partea din noi fără păcat, perfectă, sfântă și sigilată până în ziua răscumpărării. Este unită de acum cu Domnul Isus Cristos și nu va păcătui niciodată.

„Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el; dacă îl negăm și el ne va nega. Dacă nu credem, totuși el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși.”
2 Timotei 2:12-13

„Domnirea” din versetul 12 se referă la Mileniul (vom studia subiectul Mileniului în cursul lecției viitoare unde vom vorbi despre moștenirea creștinilor). Mulți oameni încearcă să folosească acest verset ca și argument pentru a susține ideea că salvarea se poate pierde. Ei doresc

să ne convingă că dacă vom nega pe Cristos (asemenea cum a făcut Petru), Cristos ne va respinge pe noi în timpul judecății finale și ne va trimite în Iad. Însă contextul din versetul 12 nu aduce în discuție tema posibilității pierderii salvării având destinația Iadul. Dacă îl negăm, el nu ne va lăsa să DOMNIM cu El. Înțelegeți aceasta? „Dacă ÎNDURĂM, atunci vom DOMNI cu El”. Când Pavel spune „noi” se referă la cei salvați, creștinii născuți din nou ce refuză să sufere pentru Domnul Isus Cristos. În asemenea fel Domnul Isus nu va permite acestora să *domnească cu El* în timpul Mileniul.

Versetul 13 spune, „***Dacă nu credem, totuși El rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși***”. Chiar dacă nu suntem credincioși și nu vom mărturisi niciodată credința în Cristos, nu putem pierde salvarea deoarece partea noastră care este în Cristos, nu mai poate păcătui. Această parte a fost separată față de noi de Dumnezeu. Chiar dacă suntem necredincioși, „***el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși***.” Noi suntem parte din Cristos „*os din oasele Lui și trup din trupul Lui*” (precum Adam și Eva din Geneza 2:23), iar El nu se va nega pe El însuși. Noi suntem păstrați în mâna lui Cristos (după cum spune Ioan 10:27-28), și mai mult decât atât, suntem *uniți cu Isus Cristos* și suntem ***o parte din mâinile Lui*** (este un alt argument pentru siguranța salvării). De aceea, omul interior din noi se înfățișează în fața lui Dumnezeu perfect, deoarece este *în Cristos*.

„Și știți că el a fost arătat ca să înlăture păcatele noastre; și în el nu este păcat. Oricine rămâne în el, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.”

1 Ioan 3:5-6

„Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul”

1 Ioan 3:9

Dacă suntem salvați înseamnă că suntem în El, iar în El nu este păcat. Partea din noi care este botezată în trupul lui Cristos este fără păcat (omul nostru din interior).

„În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem cutezanță în ziua judecății, pentru că așa cum este el, așa suntem noi în această lume.”

1 Ioan 4:17

Acum uitați-vă la aceasta – „așa cum este El, așa suntem noi în această lume.” El este fără păcat, nu? Este în ceruri, și noi suntem în El, așa că păcatul nu este prezent în partea care aparține Lui. Este legat de STATUTUL nostru în fața lui Dumnezeu. În asemenea mod Dumnezeu ne vede atunci când se uită la noi, deoarece se uită la Fiul Său, și în El nu este păcat. Isus a murit pe cruce unde a plătit pentru *păcatele întregii lumi*.

V. Statut și Stare

Anterior s-a amintit de *statutul* nostru în fața lui Dumnezeu, haideți să explorăm această temă în detaliu. De asemenea, vom atrage atenția la diferența dintre *statut și*

stare. Dr. C.I. Scofield, în cartea sa *Împărțind Drept Cuvântul Adevărului*, explică foarte bine aceasta:

„Pentru a înțelege corect Scriptura, în special epistolele, este bine să distingem ce se referă la **statutul** sau poziția creștinului și ceea ce se referă la **stare** sau umblare. Prima descrie rezultatul lucrării lui Cristos, este desăvârșită și deplină din momentul acceptării lui Cristos prin credință. După moartea credinciosului nimic nu se mai adaugă la bunătatea lui Dumnezeu, sau la siguranța sa perfectă. Doar prin credință poate fi dat acest statut de Dumnezeu. În fața lui Isus Cristos orice om, cât de neînsemnat ar fi, care în același timp este un credincios adevărat față de Domul Isus Cristos, posedă același titlu pe care-l merită oricare sfânt.

Studentul nu poate să nu observe ordinea lui Dumnezeu, în care Dumnezeu, la început, dă celui credincios un statut mare, iar apoi mustră și îndeamnă credinciosul în a menține această stare compatibilă cu acest statut. El ridică din pulbere pe cel sărac... pentru a-l așeza printre prinți... (1 Samuel 2:8).

Referitor la starea sa el „*este desăvârșit pentru totdeauna*” (Evrei 10:14), însă privind la starea lui poate zice: „*Nu că am obținut deja, sau că am fost făcut deja desăvârșit*” (Filipeni 3:12).

Un prinț, atunci când este încă un copil mic este neastâmpărat și neascultător asemenea altor copii. Câteodată poate fi ascultător, atent și poate primi

învățătură, atunci el este fericit iar acțiunile lui îl bucură. Câteodată poate fi nesupus, face ce dorește, neascultător, în acest caz este nefericit și probabil este pedepsit, însă mai continuă să fie prinț. Mai sunt speranțe că, acest prinț odată cu trecerea timpului va învăța să asculte și să se poarte grandios, totuși nu va putea fi mai mare față de postura prințului în care a fost anterior. A fost **născut** un prinț.

În cazul fiecărui fiu adevărat a Împăratului și Domnului domnilor acest grad al maiestății este inevitabil. La final statutul și starea, caracterul și poziția vor fi la fel. Însă, poziția nu prezintă răsplata pentru caracterul desăvârșit, ci caracterul se dezvoltă prin poziție.”

Statutul nostru în fața lui Dumnezeu este fără de păcat și perfect, deoarece *suntem în Cristos*. Însă *starea noastră* este legată de *relația* cu Domnul Isus ca și fii. *Statutul* și *starea* sunt total distincte una față de alta. Statutul nostru depinde de *lucrarea finală a lui Cristos* realizată pe cruce, pe când *starea* vieții noastre cu Dumnezeu depinde de faptele noastre, în timp ce suntem prezenți pe acest pământ în trupurile noastre de carne.

Biblia spune:

„Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos; Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos. **Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru.**”

1 Corinteni 1:8-9

Dacă vă zice cineva că un creștin ar trebui să *rabde până la sfârșit* pentru a ajunge în Cer, arătați-i pasajul din 1 Corinteni 1:8. Pavel, apostol al Neamurilor, a scris aceste cuvinte credincioșilor din perioada Bisericii. El evidențiază că Domnul Isus Cristos deja a predestinat statutul nostru în final (vremea venirii Lui). Este ceea ce trebuie să facă Dumnezeu; noi nu putem face acest lucru singuri. Timpul *viitor al verbelor* să nu vă descurajeze. Aceasta nu înseamnă că El va întârzia în timp pentru a întări pe cei credincioși, ci înseamnă că, El deja a hotărât să scoată edictul confirmării noastre la final. Eu mă încred în Dumnezeu! Uneori nu pot să am încredere în mine însumi, însă mă pot încrede pe deplin în Domnul meu. 1 Corinteni 1:9 spune că, „*Credincios este Dumnezeu*” și El m-a confirmat până când se va întoarce din nou. Aceasta este suficient pentru mine!

Să ne mai uităm la un verset care accentuează statutul nostru în Cristos și siguranța salvării noastre (Efeseni 2:6). Cei care nu lasă Scriptura să vorbească prin ea însăși, nici nu-și dau seama de afirmația acestui verset, de aceea nu vor putea niciodată să cunoască adevărul acestui verset. Ei vor încerca să abordeze acest verset în multe căi, doar că să confirme crezul doctrinei lor. Vor spune că sensul acestui verset este metaforic (sau simbolic) sau, mai rău, vor schimba unele cuvinte. Acești oameni nu vor să accepte modul în care a fost scris versetul, fără să accepte adevărul pe care l-am studiat mai înainte.

Pavel spune că Dumnezeu:

„Și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în locurile cerești în Cristos Isus,” Efeseni 2:6

Din contextul versetului se poate vedea bine că acest verset se referă la copilul lui Dumnezeu; însă înțelegeți ce înseamnă versetul? Versetul arată că creștinii sunt *așezați împreună în locurile cerești, în Cristos ACUM*. Versetul NU zice că *vom fi înviați*, ci El deja ne-a înviat cu El.

„Fiindcă pentru mine a trăi este Cristos, și a muri este câștig. Dar dacă trăiesc în carne, aceasta este rodul muncii mele; totuși nu știu ce voi alege. Fiindcă sunt strâmtorat din două părți, având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea ce este mult mai bine; Totuși, a rămâne în carne este mai necesar pentru voi.” Filipeni 1:21-24

Din perspectiva *geografică* suntem reținuți în trupurile noastre de carne aici pe planeta Pământ. Însă, țineți minte că, Duhul Sfânt este în noi, și noi suntem *un duh* cu Isus Cristos. În asemenea mod, *spiritual*, suntem uniți *acum* cu El și *deja ședem* cu Domnul Isus Cristos în locașul din al treilea cer. Cum s-a amintit anterior, cuvântul „*sădiți*” (*sau semănați*) nu semnifică „*sădiți jos*”. Nu este legat de un scaun fizic, ci se referă la statut. Când un împărat domnește asupra unei țări, se zice că *stă pe tron*. Însă, nu înseamnă că acest domnitor stă pe tron (poate fi chiar pe un teren de golf), dar este în o poziție de autoritate.

Deja am experimentat *învierea spirituală* din clipa salvării noastre, însă cu toții așteptăm *învierea viitoare fizică* în timpul întoarcerii lui Cristos. Dacă suntem salvați, ca și *statut* deja suntem ridicați la al treilea *cer în Cristos*, așteptând clipa în care vom fi prezenți acolo *fizic* (Este unul dintre cele mai tari argumente din Biblie asupra doctrinei siguranței salvării). Ar fi de folos să memorizăm cel puțin trei versete din Scriptură referitor la acest adevăr neprețuit (1 Corinteni 6:17; 12:13 și Efeseni 5:30-32). Faceți-vă timp pentru rugăciune în timp ce studiați aceste versete, rugați pe Duhul Sfânt să vă învețe adevăratul sens al versetului. De asemenea, notați-vă din această temă o coloană de versete care vă vor ajuta în viitor. Un bun înțeles al acestor doctrine va aduce o credință mai adâncă față de Dumnezeu și răscumpărare.

Când omul crede în Domnul Isus Cristos, Dumnezeu îl justifică când îi impută dreptatea lui Cristos. Acum vom studia două doctrine: *justificare* și *imputare*.

SĂ RECAPITULĂM

Botezul cu Duhul Sfânt

Completați spațiile libere de mai jos.

1. În Romani 6:3-5 Pavel ne învață că, botezul are de a face cu _____.
2. Botezul cu apă este o ilustrare sau o mărturie a _____ care a avut loc în clipă salvării.
3. Botezul cu Duhul face pe creștin o parte de _____.
4. FIECARE creștin este partea trupului spiritual numit _____.
5. Există doar o singură Biserică adevărată, care este un trup _____.
6. 1 Corinteni 6:17 „*Dar cel _____ de _____ este un _____ cu el.*”
7. Conform cu Efeseni 5:30-33 legătura duhului nostru cu Duhul lui Cristos este o _____.
8. Duhul Sfânt botează fiecare om credincios în trupul _____ și _____ lui Cristos.

9. Această căsătorie cu trupul și oasele lui Cristos se numește _____, deoarece acest fapt este greu perceput de noi.
10. Când omul primește salvarea, sufletul lui nu mai este „căsătorit” cu _____ său.
11. Acum sufletul eliberat este unit cu Cristos, această legătură este „_____ *duh*” cu El (1 Corinteni 6:17).
12. Toate aceste lucruri se petrec cu omul _____, care este fără păcat, sfânt și perfect-despărțit de fire.
13. Conform cu 1 Corinteni 11:2, omul cel vechi încă nu este în căsătorie cu Cristos, ci doar _____.
14. În timpul răpirii trupurile celor credincioși vor fi schimbate în trupuri cerești pentru ca să poată fi unite cu Domnul Isus Cristos _____.
15. Fiecare creștin este format acum din două părți, omul din interior care este fără păcat și omul din exterior, care mai stă _____.
16. Adunarea locală a credincioșilor strânsă laolaltă într-un loc anume este numită o biserică _____.
17. De asemenea, putem vedea biserica cerească, care este Trupul lui Cristos, Biserica _____.

Folosiți cuvintele de mai jos pentru a răspunde la întrebări.
Unele cuvinte pot fi folosite mai mult de o singură dată.

spiritual   cerească   botez   starea
salvarea   de carne   statutul   cu duh
erezie   Duhul Sfânt   apă   toți   păcat

1. Botezul cu _____ este mărturia faptului că omul a devenit părtași al morții, îngropării și învierii lui Cristos.
2. Doctrina mincinoasă, că omul trebuie botezat cu apă pentru a fi salvat, este numită ca regenerarea prin _____.
3. Romani 6:3,5 și Coloseni 2:12 se referă la botezul cu _____.
4. Regenerarea prin botez este o _____.
5. Botezul din Galateni 3:27-28 NU este un botez cu apă, ci botezul cu _____.
6. Conform cu 1 Corinteni 12:13 _____ creștinii sunt botezați spiritual în trupul lui Cristos.
7. Partea care este în Cristos este_____.

8. Conform cu 2 Timotei 2:13 cunoaștem că cel credincios nu poate să-și piardă _____ chiar dacă va înceta să creadă.
9. Omenii salvați sunt ÎN Cristos, și în El nu este _____.
10. Deoarece suntem în Cristos, _____ nostru în fața lui Dumnezeu este desăvârșit și fără păcat.
11. Relația noastră cu Dumnezeu este controlată de _____ noastră.
12. _____ nostru este în dependență totală de ceea ce Cristos a făcut pe cruce.
13. _____ vieții noastre este în dependență de faptele noastre, pe care le îndeplinim fiind încă în trup.
14. Acum creștinul este așezat în locuri _____ în Cristos Isus.
15. Noi suntem reținuți acum în trupurile noastre _____.
16. _____ deja suntem așezați pe al treilea cer.

JUSTIFICAREA ȘI IMPUTAREA

I. Definirea Justificării și a Imputării

Justificarea este o acțiune juridică făcută de Dumnezeu. Prin acest act, cel care își pune credința lui în Cristos este declarat drept în fața Lui și eliberat de pedeapsă și vină. Aceasta este legat de schimbarea relației omului credincios cu Dumnezeu și *statutul* său în fața Lui, și numai Dumnezeu poate face aceasta.

Aceasta este arătat de profetul Isaia care spune:

„Eu, chiar eu, sunt cel care am șters fărădelegile tale de dragul meu și nu îmi voi aminti păcatele tale. Adu-mi aminte, să pledăm împreună; vestește, ca să poți fi declarat drept.”
Isaia 43:25-26

Mult mai mult *justificarea* este opusul *condamnării*. Uitați-vă la contrastul dintre cele două cuvinte din pasajele următoare.

„Dacă este o neînțelegere între oameni și ei vin la judecată, ca judecătorii să îi judece, atunci să declare drept pe cel drept și să condamne pe cel stricat.”

Deuteronom 25:1

„Cel ce declară drept pe cel stricat și cel ce condamnă pe cel drept, chiar amândoi sunt urâciune pentru DOMNUL.”
Proverbe 17:15

În timp ce omul credincios este justificat, toate păcatele îi sunt iertate și vina păcatului este luat de la el.

Iată la ce se referă Isus atunci când spunea:

„Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.” Ioan 3:18

Ascultați încă odată ceea ce se zice Isus în Ioan:

„Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață.”

Ioan 5:24

Deoarece Dumnezeu ne justifică în clipa salvării noastre, nu mai suntem sub condamnarea și furia lui Dumnezeu (Ioan 3:36). În evanghelia după Ioan se spune că credinciosul nu numai că are viața eternă și „nu vine în condamnare” deoarece a trecut de la moarte la viață. Înlăturând toate fărâdelegile noastre, Dumnezeu nu-și mai aduce aminte de ele și, în același timp, ne impută dreptatea lui Isus Cristos. Imputarea înseamnă „a socoti ceva în loc de altceva.”

„Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate. Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei. Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate. După cum și David vorbește despre binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi

atribuie dreptatea fără fapte, Spunând: Bindecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite. Bindecuvântat este omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.” Romani 4:3-8

Uitați-vă la cele trei cuvintele care le folosește Pavel.

➔ „socotește” (versetele 3, 4, și 5)

➔ „atribuie” (versetul 6)

➔ „imputa” (versetul 8)

Toate aceste trei cuvinte au aceeași semnificație. Acest cuvânt, imputa, înseamnă a fi socotit alt ceva, chiar dacă aceasta nu este.

Cineva poate întreba „Cum rămâne dar cu ceea ce am citit în Romani 4? Oare nu se vorbește de Avraam?” Răspunsul - DA; dar Romani 4:8 vorbește de mine și tine. Ca credincioși noii-testamentali, omul nostru din interior este în Cristos Isus și fără păcat. Dumnezeu nu mai impută păcatul omului din interior, deoarece a fost deja justificat și declarat drept în fața lui Dumnezeu.

„Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate; Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit; Ci și pentru noi, căroră ni se va atribui, dacă credem în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru; Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.” Romani 4:22-25

În acest pasaj, *justificarea și imputarea* sunt găsite; imputare în versetele 22, 23, și 24; și justificarea în versetul 25.

II. Auto-neprihănire împotriva Dreptății Lui

Fiți atenți acum la pasajul din Romani 10:

„Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este ca ei să fie salvați. Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii. Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu. Căci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.

Romani 10:1-4

Omul niciodată nu va putea să ajungă în cer prin propriul *efort* al dreptății. El trebuie să fie supus dreptății lui Dumnezeu dată fiecărui om care se încrede în Cristos Isus prin credință. Primim această dreptate în omul nostru din interior. Ce este „*dreptatea lui Dumnezeu*”? Este propria perfecțiune a lui Dumnezeu, cea care a fost văzută în Fiul Său, Domnul Isus Cristos. Romani 3 descrie că legea nu este în starea să justifice.

„De aceea prin faptele legii nici o faptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.”

Romani 3:20

Legea poate deschide ochii unui păcătos de păcatul lui, însă nu poate să-l ia. De fapt, Legea niciodată nu a existat pentru a lua păcatul, dar a fost pentru a întări frica pentru păcat. Legea indică doar păcatul, însă nu și eliberează de păcat. Galateni 2:16; 3:10 și Romani 3:28 sunt foarte expresive atunci când spune despre incapacitatea justificării prin Lege.

Este o întrebare de

- Moise sau Cristos,
- Faptele sau credința,
- Lege sau promisiune,
- Face sau crede,
- Plată sau un dar gratuit.

Prin păcatul unui singur om, legătura desăvârșită care a existat între Adam și Dumnezeu în grădina Eden, a fost distrusă. Adam s-a ascuns de prezența lui Dumnezeu fiind în păcat și sub condamnarea păcatului. Începând cu acel moment toți oamenii sunt născuți în păcat și sub condamnarea păcatului. *Justificarea* este despre cum Dumnezeu restaurează această relație pierdută când dă omului credincios un nou statut de părtășie și comuniune cu El. Este o trecere de la vină și condamnare la desăvârșita

acceptare față de Dumnezeu. Este una dintre cele mai frumoase doctrine pentru cel ce crede în Cuvântul lui Dumnezeu, și anume, că Isus Cristos a luat asupra Sa păcatele noastre murdare, putrede, vechi, iar noi luăm asupra noastră dreptatea Lui curată, sfântă și desăvârșită.

„Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.”
2 Corinteni 5:21

Oare nu este minunat să cunoaștem că Domnul Isus Cristos a luat asupra Sa toate păcatele noastre? Toate acestea le-a trecut în contul Lui! Apoi, El ne-a dat o viață pe care noi n-am trăit-o – viața sfântă, fără de păcat, desăvârșită care a trăit-o pe pământ fiind om. În contul nostru a fost înscrisă viața desăvârșită a Salvatorului nostru. Nu merităm aceasta: nu am trăit-o și nu vom fi în stare s-o trăim. Putem accepta aceasta numai ca un dar datorită milei, dragostei și harului lui Dumnezeu. Cel credincios *este îmbrăcat* în dreptatea Domnului Isus Cristos. În dreptatea aceasta, Dumnezeu îl vede ca fiind justificat și ascuns în Cristos (1 Ioan 3:5,6; și 1 Ioan 4:17).

Ilustrația biblică a imputării credinciosului poate fi găsită în cartea Filimon. Onisim, robul lui Filimon, a fugit cu ceea ce aparținea stăpânului său. A fugit la Roma unde l-a întâlnit pe Pavel, unul dintre prietenii apropiați ai lui Filimon. Pavel l-a condus pe Onisim spre cunoașterea lui Cristos și l-a trimis înapoi la Filimon cu următorul mesaj:

„De aceea dacă mă socotești partener, primește-l ca pe mine însumi. Iar dacă te-a nedreptățit sau îți datorează ceva, pune aceasta în contul meu.” *Filimon 1:17-18*

- Această este **imputare**— este exact ce a făcut Domnul Isus pentru noi. El a luat păcatul nostru *asupra* Sa.

„Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre, totuși l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit. Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați. Noi toți ca oi am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; și **DOMNUL a așezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor.**” *Isaia 53:4-6*

De douăsprezece ori este folosit pronumele în acest pasaj când este vorba de credinciosul. Dacă doriți o binecuvântare, personalizați acest pasaj. Citiți pasajul din nou și de data aceasta înlocuiți pronumele folosit cu numele vostru. Lucrarea lui Cristos este mult mai personală, atunci când veți vedea că toate aceste lucruri le-a făcut pentru voi. Păcatul *meu* l-a cauzat crucea - El este Salvatorul *meu*.

Se mai poate aduce încă o ilustrație de imputare, cu ajutorul a două cărți. Într-o carte sunt înscrise toate faptele din viața voastră, iar în cea de-a doua carte sunt înscrise faptele Domnului Isus Cristos. Atunci când credem în Cristos, Dumnezeu schimbă titlul și coperta cărților. El a

pus coperta cu numele voastre pe cartea cu viața lui Cristos și El a pus coperta cu numele lui Isus Cristos pe cartea cu viața voastră. Acum, Dumnezeu se uită la cartea cu numele voastre vede doar viața desăvârșită a Fiului Său.

„Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar înviat prin Duh.” 1 Petru 3:18

„El însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.”

1 Petru 2.24

Cine este „cel drept” din 1 Petru 3:18? Este Domnul Isus Cristos. Cine sunt „cei nedrepti”? Aceștia sunt oamenii necredincioși. Cristos a suferit pentru păcatele noastre și le-a luat asupra trupului Său, pentru a ne aduce la Dumnezeu. Dacă nu ați mulțumit încă Domnului Isus Cristos pentru că a murit pentru păcatele voastre. atunci trebuie să faceți acest lucru acum. Îngenuncheați și mulțumiți-i Lui.

III. Darul lui Dumnezeu

În final, în Romani 5, putem observa accentul care evidențiază dreptatea lui Dumnezeu ca fiind un *dar gratuit*. Pentru a ține minte mai ușor aceste versete, luați o cariocă și subliniați de fiecare dată când spune cuvântul „dar”.

*„Dar, și **darul** nu este precum greșeala! Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și **darul** prin har, care este printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți. Și **darul** nu este ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin unul spre condamnare, dar **darul** este din multe greșeli spre justificare. Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din **darul** dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos). Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, **darul** a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții.”*

Romani 5:15-18

Cuvântul „dar” este menționat, cel puțin, o dată în fiecare verset din acest pasaj. Marcați, în special, expresia „*darul dreptății*” din versetul 17. Este evident ca, dreptatea lui Dumnezeu devine proprietatea noastră, acesta este darul desăvârșit al lui Dumnezeu.

Încă odată fiți atenți că, justificare (versetul 18) înseamnă, nu este condamnarea.

SĂ RECAPITULĂM

Justificarea și Imputarea Dreptății

Citiți fiecare afirmație de mai jos, fiind atenți la fiecare cuvânt scris cu caracter aldin. **Dacă afirmația este corectă**, atunci la fiecare spațiu gol scrieți cuvântul „Da”. **Dacă afirmația nu este corectă**, atunci tăiați cuvântul greșit din afirmație, înlocuindu-l cu un alt cuvânt corect în spațiu liber.

1. _____ Justificarea este actul juridic al lui Dumnezeu, în care credincioșii sunt declarați ca fiind **păcătoși** în fața Lui.

2. _____ Justificarea este opusul la **condamnarea**.

3. _____ Deoarece credinciosul este justificat, toate păcatele îi sunt **iertate**.

4. _____ Conform cu Ioan 5:24 creștinul a trecut de la moarte la viață și nu va veni în **justificare**.

5. _____ **Imputarea** este „a socoti ceva în loc de alt ceva” sau „a fi socotit alt ceva, chiar dacă aceasta nu este.”

6. _____ Dumnezeu nu mai impută păcatul omului **exterior**, deoarece acesta a fost justificat și declarat drept în fața lui Dumnezeu.

7. _____ Omul poate ajunge în cer doar cu ajutorul **propriei** dreptăți.
8. _____ **Însuși omul** demonstrează dreptatea lui Dumnezeu.
9. _____ Scopul Legii a fost de a **îndulci** frica păcatului.
10. _____ Domnul Isus Cristos a luat asupra Sa păcatele noastre și le-a pus pe contul **Diavolului**.
11. _____ Viața credinciosului este socotită pentru viața dreaptă a lui **Cristos**.
12. _____ Pavel propune ca păcatele lui Onisim să fie trecute ca fiind ale lui, aceasta este un exemplu de **justificare**.
13. _____ Viața veșnică este **o răsplată câștigată**.

ADOPTIA

I. Definirea Adopției

Adopția este acțiunea lui Dumnezeu prin care copilul lui Dumnezeu cunoaște că a primit poziția de moștenitor cu toate responsabilitățile și privilegiile. Prin acest act de adopție devenim moștenitorii lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos a tot ce aparține Tatălui.

- **Regenerarea** este legată de schimbarea naturii noastre. Apostolul Petru a spus că, „*prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești.*” (2 Petru 1:4)
- **Justificare** indică schimbarea statutului nostru în fața lui Dumnezeu pentru că, „*ne-a făcut acceptați în cel preaiubit.*” (Efeseni 1:6)
- **Adopția** se referă la schimbarea poziției noastre prin care suntem acceptați în familia lui Dumnezeu, cu toate drepturile și privilegiile asemenea fiilor mai mari (Galateni 4:5-7).

Regenerarea este un termen fizic, semnificând renașterea noastră spirituală, în timp ce justificarea și adopția sunt termeni ai legii.

Termenul *adopție* vine din vocabularul roman (latin). Acest cuvânt putea fi auzit foarte rar între iudei. Adopția

era practică mai mult în societatea greacă, fiind foarte răspândită mai apoi în cultura romană.

În cartea sa *Despre cele Cerești* Dr. Harry A. Ironsides dă următoarea explicație acestui cuvânt:

„Acest cuvânt, efectiv semnifică *a da statutul de fiu*. Ne va fi mai înțeles aceasta dacă vom ține cont că, timpul în care a fost scrisă Biblia bărbatul avea câteva soții, și uniile puteau fi roabe și în același timp soții. El avea voie să aleagă doar pe acei copii cu care dorea să-și împartă proprietatea, deoarece s-ar putea să nu fi vrut să împartă bunurile sale într-un grup atât de ciudat. El alegea acești copii favoriți și îi aducea în fața unei adunări, unde, în fața delegaților de stat, recunoștea legal pe acești copii ca fiind odraslele lui. Apoi, trece la ceremonia adopției, iar începând din acea zi, acești copii erau cunoscuți ca fiind moștenitorii lui.”

Termenul *adopție*, niciodată nu a fost folosit referindu-se la Cristos. Acest cuvânt este folosit de Pavel, atunci când vorbește despre drepturile, privilegiile și statutul celui credincios, fiind un comoștenitor cu Isus Cristos. Probabil că, atunci când Pavel scria despre relațiile spirituale a celui credincios cu Isus Cristos, își aducea aminte de legea romană a adopției.

Ioan a scris:

„*Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu, Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.*” *Ioan 1:12-13*

În *regenerare* cel credincios devine fiul lui Dumnezeu. În *adopție* cel credincios deja este fiu de Dumnezeu prin nașterea din nou, acest loc al moștenitorului îl primește dintr-o dată.

După cum scrie Pavel:

„Dar spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic de rob, măcar că este domn al tuturor, Ci este sub tutori și administratori, până la timpul stabilit de tată. Așa și noi, când eram copii, eram în robie sub principiile elementare ale lumii. Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, venit din femeie, venit sub lege, Să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Abba, Tată! De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos.”
Galateni 4:1-7

II. Strigătul Adopției

Biblia spune că salvarea vine de la Iudei.

„Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă salvarea este din iudei.” Ioan 4:22

Dar atunci când a venit Cristos,

„A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit.” Ioan 1:11

Până a fi salvat cel dintre neamuri se află în afara acelei familii.

„De aceea, amintiți-vă că voi, fiind odinioară neamuri în carne, care erați numiți necircumcizie de către aceea numită circumcizie în carne, făcută de mâini; Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în lume,” Efeseni 2:11-12

Expresia „*Abba, Tată*” din Romani 8 și Galateni 4 arată că, noi, fiind din familia Neamurilor, ne alăturăm familiei Iudeilor. „*Abba*” este cuvânt ebraic pentru „*Tată*”. Când unul dintre neamuri primește salvarea, atunci devine partea genealogică care este legată cu Avraam din Vechiul Testament. *Din perspectiva spirituală* devine un iudeu.

„Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu. Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!”

Romani 8:14-15

„Și dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii.”

Galateni 3:29

În asemenea mod suntem sămânța lui Avraam, am devenit părtași a UNOR promisiuni date de Dumnezeu care au fost date iudeilor din Vechiul Testament. Nu suntem iudei din perspectiva fizică, dar iudei spirituali. Este o diferență. (Unii vor încerca să ne convingă în a crede că, creștinii i-au înlocuit pe iudei și sunt acum receptori ai

testamentului binecuvântat. Este minciuna lui Satan care vine din iad și nu conține nici un pic de adevăr.)

„Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne; Ci iudeu este cel înlăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în duhul, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.”

Romani 2:28-29

(Circumcizia din versetul 29 este o circumcizie spirituală.)

III. Timpul Adopției

Dintr-o perspectivă, adopția este veșnică. Aceasta poate fi văzut în epistola lui Pavel către biserica în Efes.

„După cum ne-a ales în el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și ireproșabili înaintea lui în dragoste, Predestinându-ne pentru adopția copiilor prin Isus Cristos, pentru el însuși, conform bunei plăceri a voii sale,”

Efesenii 1:4-5

Datorită cunoașterii Sale a evenimentelor din viitor, Dumnezeu deja a cunoscut până la întemeierea pământului pe cei care vor crede în evanghelie, iar pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a predestinat pentru adopție. Însă, prin Isus Cristos, Dumnezeu „ne-a predestinat pentru adopție copiilor”, aceasta se petrece doar atunci când începem să credem. Deja de acum suntem fii lui Dumnezeu, dacă suntem salvați.

„Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim chemați fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum este.”

1 Ioan 3:1-2

Chiar dacă am fost declarați a fi fii Împăratului și comoștenitori cu Isus Cristos, lumea sigur că nu ne va accepta și nu va primi acest minunat eveniment. Totuși ne putem bucura cu alți credincioși că aceste evenimente sunt reale (A se vedea Ioan 1:12).

Suntem asemenea ca copiii într-un orfelinat. Chiar și după ce sunt completate toate actele și copilul deja este adoptat *pe baza drepturilor legale*, iar pe baza actelor este egal în drepturi de familie precum ceilalți membri ai familiei, acesta mai rămâne în orfelinat până nu va fi luat definitiv acasă de părinții adoptivi. În asemenea mod adopția care ne aparține va fi încheiată atunci când, trupurile noastre firești vor fi transformate în trupuri cerești asemenea trupului lui Cristos.

După cum scrie Pavel:

„Și nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Romani 8:23

Fiind deja adoptat, *omul nostru lăuntric* este fără de păcat, desăvârșit și sfânt. *Omul din interior* deja este

căsătorit cu Isus Cristos, în timp ce *omul nostru din afară* tot mai așteaptă această căsătorie. În asemenea mod, adopția noastră nu se va împlini până când Isus Cristos nu se va întoarce și ne va da un trup nou. În acea zi adopția noastră va fi încheiată, ne vom alătura Domnului nostru Isus Cristos în ceruri unde dreptul nostru de fiu va fi recunoscut cu toate privilegiile date (A se vedea 1 Ioan 3:2).

IV. Binecuvântările Adopției

Câteva exemple de binecuvântări ale adopției sunt:

1. Dragostea de Tată - Ioan 17:23
2. Grija de Tată - Luca 12:27-33
3. Pedepșa de Tată - Evrei 12:5-11
4. Mângâierea de Tată - Isaia 66:13; 2 Corinteni 1:4
5. Moștenirea Tatălui - 1 Petru 1:3-5; Romani 8:17

V. Privilegiile Adopției

Câteva exemple din privilegiile adopției:

1. Nume de familie – 1 Ioan 3:1; Efeseni 3:14-15
2. Devine asemenea altor membri din familiei –
Romani 8:29; 1 Ioan 3:2

3. Dragostea familiei – Ioan 13:35
4. Relații de familie – Romani 8:15; Galateni 4:6
5. Slujirea familiei – Ioan 14:23-24; 15:8

VI. Dovezile adopției

În cartea sa, *Nașterea din Nou*, marele predicator din Liverpool, Anglia, J.C. Ryle (1816-1900) vorbește despre adopția noastră.

Referitor la dovezile adopției el spune:

„Lăsați-mă să vă demonstrez...
specificul argumentelor adevărate în relația creștinului cu Dumnezeu.”

1. Fii lui Dumnezeu, în primul rând, sunt conduși de Duhul Lui.

Ce spune Scriptura?

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” *Romani 8:14*

Aceștia sunt călăuziți și învățați de puterea Atotputernică, chiar dacă nu este văzută - puterea Duhului Sfânt. Aceștia nu mai sunt călăuziți conform căilor lor, nu mai trăiesc în viața lor și nu mai urmează poftele cărnii. Duhul este cel care îi călăuzește. El este cel care-i direcționează. Are loc o mișcare în inima lor, viața lor, se

revendică simțurile, deși nu le pot explica, toate aceste transformări sunt direcționate într-o anumită direcție.

Se depărtează de păcat - se feresc de auto-neprihănire , se depărtează de lume. Este drumul prin care Duhul Sfânt conduce copiii lui Dumnezeu. Dumnezeu învață și instruieste pe cei ce sunt adoptați de El. El indică însuși inima lor. El face ca aceștia să urască propriul drum și dă o dorință spre o pace interioară.

- ☞ Sunt conduși de Cristos.
- ☞ Sunt conduși la Biblie.
- ☞ Sunt conduși la rugăciune.
- ☞ Sunt conduși la sfințenie.

Este drumul bătut prin care îi conduce Duhul Sfânt în călătoria lor. Dumnezeu îi luminează pe cei care îi adoptă în familie. Păcatul pentru ei devine foarte amar. Sfințenia pentru ei este foarte dulce.

Cititorule înscrieți acest adevăr pe tablele inimii tale și nu lăsa ca acest adevăr să fie șters de acolo. Fiii lui Dumnezeu sunt oameni care sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu.

2. Mult mai mult, toți fiii lui Dumnezeu au aceleași simțuri că sunt adoptați de Dumnezeu.

Ce spune Scriptura?

„Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!”

Romani 8:15

Fii lui Dumnezeu sunt eliberați de teama robiei față de Dumnezeu care provoacă păcatul în inimă. Sunt izbăviți de simțul vinei, care l-a împins pe Adam să se ascundă între copacii din grădină, iar pe Cain să se ascundă de prezența lui Dumnezeu. Aceștia nu se mai tem de sfințenia lui Dumnezeu, dreptatea Lui și măreția lui Dumnezeu. Nu mai simt prăpastia dintre Dumnezeu și fii Lui. Fii lui Dumnezeu sunt descătușați de aceste lanțuri și legături.

Simțurile lor spre Dumnezeu acum sunt de pace și confidență. Ca un Tată, ei se apropie de El cu îndrăzneală. Ca un Tată, ei pot vorbi cu El cu libertate. Ei au schimbat spiritul robiei pentru unul de libertate, și au schimbat spiritul temei pentru unul de dragoste. Așa sunt simțurile fiilor lui Dumnezeu.

Presupun că unii dintre ei demonstrează aceste simțuri mai evident decât alții. Cineva dintre ei se mai îngrijorează de resturile sau deșeurile duhului de robie până la moarte. Alții se plâng că teama revine asupra lor periodic. Însă fii lui Dumnezeu sunt oamenii care simt față de Dumnezeu ceea ce copiii lumii acesteia nu pot simți. Este încă o dovadă a adopției.

3. Din nou, în conștiința lor fii lui Dumnezeu au mărturia Duhului Sfânt.

Ce spune Scriptura?

„Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;” Romani 8:16

În inima lor este ceva ce le dictează relația cu Dumnezeu. Ei simt ceva ce într-una îi dictează că, cele vechi s-au dus și toate lucrurile sunt noi - vina a plecat - pacea este restaurată - porțile Cerului sunt deschise, iar cele din iad sunt închise. Au simțit dintr-o dată ceea ce copiii pământului acestuia nu pot simți, au simțit o nădejde vie și întemeiată. Au primit asupra lor ceea ce Pavel numește ca *sigiliul și arvuna* Duhului Sfânt (2 Corinteni 1:22; Efeseni 1:13).

Niciodată n-am negat că această mărturie diferă printre fii lui Dumnezeu care le posedă. În comparație cu unii următoarea mărturie este tare, evidentă, clară față de alte mărturii: *Eu sunt al lui Cristos și Cristos este al meu*. Alții repetă această frază încet cu un glas stânjitor pe care-l acoperă Diavolul și trupul. Unii dintre copiii lui Dumnezeu cu o viteză foarte mare se îndreaptă către ceruri. Alții scufundă sau ridică ancora în timpul călătoriei sale, plini de teamă că nu au credință. Însă, luați ca exemplu pe cel mai mic dintre fii lui Dumnezeu și întrebați-l dacă este gata să-și schimbe inima cu inima plină de nepăsare a unui om carnal. Întrebați-l dacă dorește să nege toate lucrurile de care este legat și să se întoarcă în lume. Cine se îndoiește de răspuns? „*Eu nu pot face acest lucru*”, va răspunde, „*am ceea ce nu vreau să pierd*”. Dar ce este *acest lucru*? Voi răspunde; aceasta este mărturia Duhului.

Fii lui Dumnezeu poartă în cugetul lor mărturia Duhului Sfânt. Este încă o dovadă a adopției.

4. Să mai adaug un lucru. Toți fiii lui Dumnezeu au parte în suferințele lui Cristos.

Ce spune Scriptura?

„Și dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim glorificați împreună.” *Romani 8:17*

Fiecare copil a lui Dumnezeu își duce propria cruce. Ei trec prin ispite, nenorociri și încercări din cauza evangheliei. Sunt prigonți din partea celor din lume - ispita trupului- și urmărire din partea Diavolului. Suferă prigoniri din partea rudelor și prietenilor lor – cuvinte urâte, comportament urât și judecată nedreaptă. Oamenii își bat joc de caracterul lor, clevetesc, îi blamează, ironizează și caută să intre în favoarea lor având gânduri rele. Câteodată toate acestea cad asupra lor dintr-o dată, ca din cer. Deseori sunt în postura de a alege, de a-și pierde gloria și să fie plăcut oamenilor sau să supere omul și să-și primească gloria. Inimile lor îi judecă uneori. Fiecare dintre ei are un țepuș în trup - Diavolul din casa lor, cel care este dușmanul lor. Asemenea lucruri le suferă copiii lui Dumnezeu.

Unii dintre ei suferă mai mult, alții mai puțin. Dumnezeu cântărește porția suferințelor lor asemenea unui medic înțelept care nu poate greși. Însă eu cred că nici un copil al lui Dumnezeu niciodată nu a atins cerul fără ajutorul crucii.

Suferință este dieta pentru familia lui Dumnezeu.

- ☞ ‚Domnul disciplinează pe cine iubește.’
- ☞ ‚Dar dacă sunteți fără disciplinare, atunci sunteți barbari și nu fii.’
- ☞ ‚Prin multe neazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.’ (Evrei 12:6-8; Fapte 14:22)

Atunci când un fermier a zis episcopului Latimer că, niciodată nu a avut parte de nenorociri, atunci, a răspuns episcopul, *„Dumnezeu nu are ce căuta aici.”*

Suferințele fac parte din procesul prin care fii lui Dumnezeu sunt sfințiți. Ei sunt pedepsiți pentru a fi scoși din lume și să-i facă părtași ai sfințeniei lui Dumnezeu. Căpitanul sfințeniei lor a fost desăvârșit, atunci când a umblat pe acest pământ suferind, și ei trebuie să fie la fel. În istoria lumii nu a existat nimeni care să fie un sfânt și care nu ar fi avut nenorociri mari sau căderi mari. Odată Filip Melancton a spus: *„Unde nu este grijă nu va fi nici rugăciune.”*

Învățătorul care a suferit, are discipoli care suferă. Mirele a fost un soț al întristărilor. Mireasa nu trebuie să fie o soție a chefurilor, depărtată de neaz. Binecuvântat sunt cei ce suferă. Să nu cârtim în fața crucii. Toate acestea descriu încă o caracteristică a adopției.

Cititorule te avertizez, să nu te consideri niciodată fiu de Dumnezeu, dacă nu deții aceste caracteristici biblice ale adopției. Feriți-vă de adopția fără temei (dovezi). Încă odată zic - **feriți-vă**. Când omul nu poate să-mi arate

conducerea Duhului Sfânt, atunci nu are Duhul adopției despre care ar putea mărturisi, nu are mărturia Duhului în conștiința lui și nu are crucea pe care ar trebui să o poarte; este acesta fiul lui Dumnezeu? Dumnezeu să mă ferească sa zic aceasta! Locul lui nu este în mijlocul copiilor lui Dumnezeu. El nu este moștenitorul slavei.

Charles Spurgeon vorbește despre suferința noastră cu Cristos.

„Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit.”
Evrei 5:8

Ni se spune că Căpetenia salvării noastre a fost făcut desăvârșit prin suferință, de aceea noi care suntem păcătoși, și suntem departe de a fi perfecți, nu trebuie să se întrebe dacă suntem chemați să trecem prin suferință de asemenea. Experiența Domnului nostru ne învață că suferința este necesară, și adevăratul copil născut al lui Dumnezeu nu trebuie, nu ar fi, scăpat aceasta dacă el ar putea. Isus poate avea simpatie completă cu noi. *‘Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru neputințele noastre.’* În această simpatie a lui Cristos găsim o putere susținătoare. Lăsați că gândul lui Isus să vă întărească când urmați pașii Lui. Apostolii s-au bucurat că au fost considerați demni să facă aceasta. Bijuteriile creștinului sunt necazurile lui. Ne înalță durerile și necazurile ne ridică. *‘Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el.’*

SĂ RECAPITULĂM

Adopția

Completați spațiile libere de mai jos.

1. _____ este acțiunea lui Dumnezeu prin care copilul lui Dumnezeu este socotit a fi moștenitor.
2. Regenerarea este un termen _____ care indică starea noastră spirituală, în timp ce justificarea și imputarea sunt termeni ai legii.
3. Atunci când unul dintre neamuri este salvat, _____ acesta devine iudeu.
4. Fiecare creștin este (din perspectiva spirituală) sămânța lui _____.
5. Deoarece creștinii sunt sămânța spirituală a lui Avraam, aceștia devin co-partenitori cu UNELE _____ ale lui Dumnezeu, care au fost date iudeului din Vechiul Testament.
6. Romani 2:29 „Ci _____ este cel _____ lăuntru; și circumcizie este aceea a _____, în duhul, nu în literă; a cărei laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.”

7. Dumnezeu „_____ pentru adopția copiilor”, însă adopția va avea loc doar în momentul credinței.

8. Adopția noastră va fi finalizată în clipa în care trupurile noastre pământești vor fi _____ în trupuri cerești asemenea trupului lui Cristos.

Citiți mai întâi versetele pentru a completa apoi spațiile libere.

Binecuvântările Adopției:

1. Ioan 17:23 _____
2. Luca 12:27-33 _____
3. Evrei 12:5-11 _____
4. Isaia 66:13; 2 Corinteni 1:4 _____
5. 1 Petru 1:3-5; Romani 8:17 _____
6. Ce fel de binecuvântări primim în timpul adopției?
_____.

Privilegiile Adopției:

1. 1 Ioan 3:1; Efeseni 3:14-15 _____

2. Romani 8:29; 1 Ioan 3:2_____

3. Ioan 13:3_____

4. Romani 8:15; Galateni 4:6_____

5. Ioan 14:23-24; 15:8_____

Dovezile adopției:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____